

United States Embassy Budapest
Art in Embassies Exhibition

Edward Ruscha

Bison Study #3, 1989. Acrylic on paper, 26 ½ x 40 ⅞ in.
Courtesy of the artist and Gagosian Gallery, Beverly Hills, California

Bölenytánuhány #3, 1989. *Akril, papíron, 67,3 x 101,9 cm*
A művész és a Gagosian Galéria tulajdona, Beverly Hills, Kalifornia

Art in Embassies Exhibition

United States Embassy Budapest

Art in Embassies

Established in 1963, the U.S. Department of State's office of Art in Embassies (AIE) plays a vital role in our nation's public diplomacy through a culturally expansive mission, creating temporary and permanent exhibitions, artist programming, and publications. The Museum of Modern Art first envisioned this global visual arts program a decade earlier. In the early 1960s, President John F. Kennedy formalized it, naming the program's first director. Now with over 200 venues, AIE curates temporary and permanent exhibitions for the representational spaces of all U.S. chanceries, consulates, and embassy residences worldwide, selecting and commissioning contemporary art from the U.S. and the host countries. These exhibitions provide international audiences with a sense of the quality, scope, and diversity of both countries' art and culture, establishing AIE's presence in more countries than any other U.S. foundation or arts organization.

AIE's exhibitions allow foreign citizens, many of whom might never travel to the United States, to personally experience the depth and breadth of our artistic heritage and values, making what has been called a: "footprint that can be left where people have no opportunity to see American art."

For fifty years, Art in Embassies has played an active diplomatic role by creating meaningful cultural exchange through the visual arts. The exhibitions, permanent collections, and artist exchanges connect people from the farthest corners of an international community. Extending our reach, amplifying our voice, and demonstrating our inclusiveness are strategic imperatives for America. Art in Embassies cultivates relationships that transcend boundaries, building trust, mutual respect, and understanding among peoples. It is a fulcrum of America's global leadership as we continue to work for freedom, human rights, and peace around the world.

— John Forbes Kerry
U.S. Secretary of State

art.state.gov

Művészet a követségeken

Az Amerikai Egyesült Államok Külügyminisztériuma által 1963-ban létrehozott „Művészet a követségeken” (Art in Embassies, AIE) elnevezésű programiroda sokrétű kulturális küldetése révén rendkívül fontos szerepet játszik nemzetünk közkapcsolati diplomáciájában: időszakos és állandó kiállításokat, illetve művészeti programokat szervez, továbbá kiadványokat jelentet meg. A Modern Művészeti Múzeum egy évtizeddel korábban dolgozta ki ezt a nemzetközi vizuális művészeti programot. Az elképzelésnek az 1960-as évek elején John F. Kennedy elnök adott hivatalos formát, amikor kinevezte a program első igazgatóját. Az AIE kortárs amerikai és a fogadó országbeli műalkotások kiválasztásával és megrendelésével időszakos és állandó kiállításokat szervez kurátorként az Egyesült Államok összes kirendeltségének, konzulátusának és nagykövetségének reprezentációs helyiségeiben, jelenleg több mint 200 helyszínen szerte a világon. E kiállítások betekintést nyújtanak a nemzetközi közönség számára a két ország művészetének és kultúrájának minőségébe, sokoldalúságába és változatosságába, aminek köszönhetően az AIE több országban van jelen, mint bármely más amerikai alapítvány vagy művészeti szervezet.

Az AIE kiállításain sok olyan külföldi állampolgár ismerheti meg személyesen művészeti örökségünk és értékeink mélységét és sokrétűségét, akik közül sokan talán soha nem fognak elutazni az Egyesült Államokba és ezáltal „lábnyomot hagyhatunk azokon a helyeken is, ahol az embereknek nincs lehetőségük arra, hogy amerikai művészeti alkotásokat lássanak”.

A „Művészet a követségeken” elnevezésű program immáron ötven éve tölt be aktív diplomáciai szerepet azzal, hogy jelentős kulturális cserét valósít meg a vizuális művészetek révén. A kiállítások, az állandó gyűjtemények és a művészcsere-programok összekötik a nemzetközi közösség egymástól legtávolabb élő tagjait is. Hatáskörünk kiterjesztése, hangunk felerősítése és befogadó-készségünk demonstrálása stratégiai kötelesség Amerika számára. A „Művészet a követségeken” elősegíti a határokon átívelő kapcsolatokat, a bizalom, illetve a kölcsönös tisztelet és megértés kialakulását. A program alapvető fontosságú Amerika globális vezető szerepének fenntartásában és lehetőséget biztosít arra, hogy tovább tevékenykedjünk a szabadságért, az emberi jogokért és a békéért az egész világon.

— John Forbes Kerry
Az Amerikai Egyesült Államok külügyminisztere

art.state.gov

In the 1926 foreword to a catalogue of a show of her work, Georgia O’Keeffe, the American artist famous for her paintings of oversized flowers and desert scenes, described her impetus to paint, saying, “I found I could say things with color and shapes that I couldn’t say any other way – things I had no words for.”

Nearly a century later, I found myself in Budapest, also penning the foreword to a catalogue for an art show, and pondering the words of this pioneering female American painter – a woman named after her Hungarian grandfather. I am always amazed by the power of art to create unexpected connections between people and ideas, across time and space.

As Ambassador of the United States, I have the honor of representing my country and the diversity of our people. This exhibition of American contemporary artists provides a unique means by which to articulate the voices of modern America. Art communicates human experiences across cultures with no need for words. Through the language of colors and shapes, these works interpret life in the United States from very different perspectives.

For this exhibition, I sought works that reflected a female viewpoint. Marilyn Minter observes emerging notions of female glamour in America. Louise Bourgeois, an immigrant to the United States, explores her life through sculpture, while Sherrie Levine reexamines the personal narratives of her subjects. Challenging tradition, Cindy Sherman revamps classic portraiture. Laurie Simmons and Rachel Hovnanian explore the effects of modern technology on our relationships with each other and our surroundings.

Influenced by my own life experiences, I included artists from Southern California. Edward Ruscha and John Baldessari are iconic and often irreverent, and I appreciate the humor so often represented in their work. Drawing on global inspirations, Frank Gehry wields old and new materials in astonishing ways.

Welcome

To complement these pieces, the works by Robert Rauschenberg and Barnaby Furnas echo the energy of New York City in their dynamic use of the canvas. All of these artists, in both their personal histories and their artistry, trumpet the evolving, innovative, expressive culture of the United States.

Juxtaposed against the Ambassador’s residence in Budapest, a vintage building from the 1930s, these contemporary pieces serve as an intriguing connection between the classic and the modern. The unusual pairing is energizing and encourages dialogue.

The exhibition illustrates the American experience by acknowledging the past while also embracing change and growth. These are themes seen in Hungary’s artistic history and in the daily lives of its people. I hope these visual expressions of concepts beyond words will spark dialogue between the people of our two countries.

I must note that all of this would not have been possible without the generosity and support for the Art in Embassies program by the artists and galleries who so kindly provided these works for display. Finally, I would like to express my gratitude to the Art in Embassies program and staff, especially Director Ellen Susman, Curator Claire D’Alba, editors Marcia Mayo and Sally Mansfield, and my team at U.S. Embassy Budapest for their assistance in preparing and installing the exhibition, and assembling this catalogue.

Ambassador Colleen Bell

Budapest
September 2015

Georgia O'Keeffe amerikai festő, akinek festészete felnagyított virágairól és sivatagi jeleneteiről híres, egy 1926-os kiállításának katalógusában a következőképpen írta le, hogy mi sarkallta a festészetre: "Arra jöttem rá, hogy színekkel és formákkal olyan gondolatokat is meg tudok fogalmazni, amelyeket semmilyen más módon nem tudok kifejezni, amelyekre nincsenek szavak."

Majdnem egy évszázaddal később, itt találtam magam Budapesten, ahogy szintén egy művészeti kiállítás katalógusának előszavát írom és elmerengek ennek az úttörő amerikai festőnőnek a szavain – aki egyébiránt magyar nagyapja után kapta a nevét. Mindig csodálattal tölt el a művészet ereje, ahogy képes váratlan kapcsolatokat teremteni emberek és gondolatok között, időn és téren át.

Az Amerikai Egyesült Államok nagykövetségént az a megtiszteltetés ért, hogy képviselhetem az országot és a benne élő emberek sokszínűségét. Az amerikai kortárs képzőművészek e kiállítása egy különleges eszközt kínál arra, hogy visszhangozza a modern Amerika hangjait. A művészet szavak nélkül képes a különböző kulturális háttereken áttörve kifejezni az emberi tapasztalatokat. A színek és formák nyelvén keresztül ezek a művek képesek nagyon különböző perspektívákból "lefordítani" az amerikai életet.

Erre a kiállításra olyan műveket kerestem, amelyek kifejezik a női nézőpontot. Marilyn Minter megfigyeli a "női csillogásról" kialakuló új amerikai képzeteket. Míg Louise Bourgeois, aki bevándorlóként került az Egyesült Államokba, a szobrászaton keresztül fedezi fel saját életét, addig Sherrie Levine újravizsgálja alanyainak személyes narratíváit. A hagyományt megkérdőjelezve, Cindy Sherman felfrissíti a klasszikus portréfestészetet. Laurie Simmons és Rachel Hovnanian feltárják a modern technológia hatásait az egymáshoz és környezetünkhöz fűződő kapcsolatainkban.

Saját élettapasztalataim által vezérelve, a kiállításban helyet adtam dél-kaliforniai művészeknek is. Edward Ruscha és John Baldessari ikonikus művészek és gyakran tiszteletlenek, de én értékelem a humort, ami sokszor megjelenik a munkájukban. Nemzetközi inspirációkból merítve, Frank Gehry bámulatos módon használja a régi és új anyagokat.

Beköszöntő

Ezeket a darabokat egészítik ki Robert Rauschenberg és Barnaby Furnas művei, melyek a vászon dinamikus használatával New York városának energikusságára rímelnek. Mindegyik művész, személyes történetében és művészetében egyaránt, az Egyesült Államok felszabadult, innovatív és beszédes kultúráját hirdeti fennhangon.

Az 1930-as években épült patinás budapesti amerikai rezidencián kiállítva, ezek a kortárs darabok érdekes kapcsolatot képeznek a klasszikus és a modern között. A nem mindennapi párosítás energiával tölt fel és bátorítja a párbeszédet.

A kiállítás azt az amerikai tapasztalatot illusztrálja, amely elismeri a múltat és egyúttal örömmel fogadja a változást és a növekedést. Ezek a témák megjelennek Magyarország művészeti örökségében és az emberek mindennapi életében is. Remélem, hogy ezeknek a szavakon túli fogalmaknak a vizuális kifejezése dialógust indít el országaink polgárai között.

Meg kell említenem, hogy ez a kiállítás nem jöhetett volna létre a galériák és a művészek nagylelkű támogatása nélkül, akik felajánlották a kiállításra a „Művészet a követségeken” programnak szánt műveiket. Végül szeretném kifejezni a hálám a „Művészet a követségeken” programnak és munkatársainak, különösen a program igazgatójának, Ellen Susmannak, Claire D'Alba kurátornak, Marcia Mayo és Sally Mansfield szerkesztőknek, és a budapesti Amerikai Nagykövetség csapatának azért a segítségért, amelyet a kiállítás előkészítésében és szervezésében, és a katalógus összeállításában nyújtottak.

Colleen Bell nagykövet

Budapest
2015. szeptember

Born in Paris, Louise Bourgeois studied art at the Ecole du Louvre, Académie des Beaux-Arts, Académie Julian, and Atelier Fernand Léger. In 1938, she immigrated to the United States and continued her studies at the Art Students League in New York City. Early on, she worked as an engraver and painter, but, by the 1940s, she shifted her attention toward sculptural work, for which she is now internationally recognized. Bourgeois's early sculpture was composed of abstract and organic shapes, often carved from wood. By the 1960s, she began to work in rubber, bronze, and stone, making pieces larger and more referential to what is said to be the dominant theme of her work: her childhood.

Bourgeois's work is in the collections of most major museums around the world. She lived in New York City, where she died in May 2010.

Louise Bourgeois

(1911-2010)

A párizsi születésű Louise Bourgeois az Ecole du Louvre, az Académie des Beaux-Arts, az Académie Julian és az Atelier Fernand Léger akadémiákon alapozta meg művészi tanulmányait. 1938-ban az Egyesült Államokba emigrált, és a New York-i Art Students League művészeti iskolán tanult tovább. Kezdetben metszeteket és festményeket készített, majd az 1940-es években figyelme a szobrászat felé irányult, amelynek mára nemzetközileg elismert művészévé vált. Bourgeois korai, gyakran fából faragott szobrai absztrakt és organikus formák jellemzik. Az 1960-as években gumival, bronzal és kővel kezdett dolgozni, és nagyobb méretű alkotásokat kezdett készíteni, amelyek egyre jobban tükrözték a munkássága meghatározó élményeként számon tartott témát: a gyermekkorát.

Bourgeois munkái világszerte megtalálhatók a legtöbb nagy múzeum gyűjteményében. New Yorkban élt, és itt is halt meg 2010 májusában.

Louise Bourgeois

Untitled (No. 7), 1993. Bronze, silver nitrate patina, 4 ¾ x 27 x 17 in.

Courtesy of the Louise Bourgeois Trust, New York, New York
Art © The Easton Foundation/Licensed by VAGA, New York, NY

Cím nélkül (7. sz.), 1993. Bronz, patinázott ezüst-nitrát, 12,1 x 68,6 x 43,2 cm

A Louise Bourgeois Alapítvány tulajdona, New York, New York
Art © The Easton Foundation/Licensed by VAGA, New York, NY

Barnaby Furnas' contemporary history paintings depict a variety of subjects, including battle scenes, lovers, and rock and roll concerts. His renowned series of "flood paintings" illustrate the monumental movement of water, and the biblical parting of the Red Sea. Within these works, Furnas' process involves lofting the canvas diagonally in the air and pouring liquid-based paints in abstract expressionist gestures over the top. Furnas refers to this technique as "huge spill management," pointing to the organic evolution of the two-dimensional works of art. These canvases, in all their dynamism, striking color, and size, suggest the powers of nature and Furnas' ability to utilize the canvas as both a zone for experience and as a window into history.

Furnas was born in Philadelphia and lives and works in New York City. He has a Master of Fine Arts degree from Columbia University and Bachelor of Fine Arts degree from the School for the Visual Arts (both in New York City). He has had solo exhibitions in museums and galleries around the world.

Barnaby Furnas

(1973, Philadelphia, Pennsylvania)

Barnaby Furnas kortárs történelmi festményei változatos témákat ábrázolnak: csatajeleneteket, szerelmeseket és rock and roll koncerteket. Az ún. „áradásos festményeknek” is nevezett híres képsorozata a víz monumentális mozgását és a Vörös-tenger bibliai szétválasztását jeleníti meg. Ezeknél a munkáinál Furnas azt az eljárást alkalmazta, hogy átlósan, egy bizonyos meghatározott szögben a levegőbe emelte a vásznat, és absztrakt expresszionista gesztusfestészeti technikával különböző folyékony festékeket folytatott végig rajta. Furnas „nagyfoltos fröcskölésnek” nevezte ezt az eljárást, kiemelve a kétdimenziós műalkotások organikus fejlődését. Ezek a dinamikus, erőteljes színű és nagyméretű vásznak híven tükrözik a természet erejét és Furnas azon képességét, hogy egyszerre használja a vásznat tapasztalatszerzési terepként és a történelemre nyíló ablakként.

Furnas Philadelphióban született, jelenleg New Yorkban él és dolgozik. Képzőművészeti mesterszakos diplomáját a Columbia Egyetemen, képzőművészeti alapfokú diplomáját pedig a Vizualis Művészeti Iskolában szerezte (mindkettőt New Yorkban). Világszerte több múzeumban és galériában voltak önálló kiállításai.

Barnaby Furnas

Red Wave II, 2010. Dye, water dispersed pigment, and acrylic on linen, 23 x 31 ½ in. Courtesy of the artist and Marianne Boesky Gallery, New York, New York

Vörös hullám II, 2010. Festék, vizes alapú pigment és akril, vásznon, 58,4 x 80 cm. A művész és a Marianne Boesky Galéria tulajdona, New York, New York

One of the most celebrated architects living today, Frank Gehry boasts a career that spans five decades and three continents. Known for his imaginative designs and creative use of materials, he has altered the urban landscape and how it is seen with spectacular buildings that are conceived as dynamic structures rather than static vessels.

Gehry has always experimented with sculpture and furniture in addition to his architectural pursuits, coaxing inventive forms out of unexpected materials, from the Easy Edges (1969-1973) and Experimental Edges (1979-1982) – chairs and tables carved from blocks of industrial corrugated cardboard – to the Knoll furniture series (1989-1992), fashioned from bentwood. The Fish Lamps evolved from a 1983 commission by the Formica® Corporation to create objects from the then-new plastic laminate ColorCore®. After accidentally shattering a piece of the laminate while working, Gehry was inspired by its shards that reminded him of fish scales. The first Fish Lamps, which were fabricated between 1984 and 1986, employed wire armatures molded into fish shapes, onto which shards of ColorCore® are individually glued, creating clear allusions to the morphic attributes of real fish.

gagosian.com

Frank O. Gehry

(1929, Toronto, Canada)

Napjaink egyik legelismertebb építész, Frank Gehry öt évtizeden és három kontinensen átívelő pályafutással büszkélkedhet. A rendkívüli képzelőerőt tükröző terveiről és kreatív anyaghasználatáról ismert művész látványos épületeivel, amelyek jóval inkább dinamikus szerkezetek, mint statikus tárolóedények, megváltoztatta a városi tájképet és annak megítélését.

Gehry építészeti tevékenységén túl a kezdetektől fogva kísérletezett a szobrászattal és a bútortervezéssel is, találmány formákat csalsva elő a legváratlanabb anyagokból, a Könnyed sarkok (1969–1973) és a Kísérletező sarkok (1979–1982) című sorozattól, amelynek székekből és asztalokból álló darabjait ipari hullámkarton-tömbökből faragta ki, egészen a Knoll bútorcsaládig (1989–1992), amely hajlított fából készült. A Hallámpák eredete a Formica® vállalattól 1983-ban kapott megbízásra vezethető vissza, amelynek értelmében a ColorCore® márkanevű, akkoriban újdonságnak számító laminált műanyagból kellett különböző tárgyakat alkotnia. Munka közben Gehry véletlenül darabokra tört egy laminált lemezt, és a halpikkelyre emlékeztető szilánkok megihlették a művészt. Az első Hallámpáknak, amelyek 1984 és 1986 között készültek, halat formázó drótvázás szerkezete volt, amelyre egyenként ragasztották rá a ColorCore® pikkelyeket, nyilvánvaló utalással az igazi halak alaktani jellemzőire.

gagosian.com

Frank O. Gehry

Untitled (Hong Kong V subset (a)), 2013. Metal wire, ColorCore® Formica®, and silicone, 42 15/16 x 55 7/8 x 41 5/16 in.
Courtesy of the artist and Gagosian Gallery, Beverly Hills, California

Cím nélkül (Hong Kong V subset (a)), 2013. Fém drót, ColorCore® Formica® és szilikon, 109 x 142 x 105 cm
A művész és a Gagosian Galéria tulajdona, Beverly Hills, Kalifornia

Rachel Hovnanian

(Parkersburg, West Virginia)

“My job as an artist is to elicit conversations. These conversations began around the societal obsession with beauty and narcissism. This theme has been an undercurrent in my work as seen in *Power & Burden of Beauty and Preservation of the Narcissus*, where I delved into the emotional, psychological and societal affects of those in pursuit of surface perfection. As I have grown as an artist, my foci have evolved to include interpersonal relationships in the twenty-first century and the concepts of immediacy and individuality provided by technology. . .

As technology continues to push the bounds of reality, I ask the viewers to question this dual or second reality. As the second reality evolves virtually and physically, I have incorporated this new media into my work using 3-D printing and holographic projections to create custom order, ‘perfect’ objects, that at once resemble reality but remain hollow. At first I like to pull people into my work with something light and enchanting, the beauty of it. As the viewer begins to inspect it they discover the darker aspects and are asked to think and talk about it. These dualities fluctuate as one scans my Motherboards and interacts with my Funhouse Dressing Room. My work continues to evolve alongside the media, technology and cultures to which it responds. I hope my art can question current conditions, allowing us to have a dialogue around the work.”

~ Rachel Hovnanian

Rachel Hovnanian received her Bachelor of Fine Arts degree from the University of Texas, Austin, and has since exhibited internationally in both solo and group exhibitions in the United States, Asia, Europe, and the Middle East.

„Művészként az a feladatom, hogy beszélgetéseket provokáljak. Ezek a beszélgetések a társadalom szépség és narcizmus iránti megszállottságával kezdődtek. E téma mindig is ott rejtett a munkáimban, például A szépség ereje és terhe, illetve a Narcisz tartósítása című műveimben, ahol a felszínes tökéletességre való törekvés érzelmi, pszichológiai és társadalmi összefüggéseit elemeztem. Ahogy érettebb művésszé váltam, egyre többet foglalkoztam a huszonegyedik századbeli interperszonális kapcsolatokkal, illetve a technológia által biztosított közvetlen kapcsolatok és az individualitás kérdésével.

Ahogy a technológia egyre inkább feszegeti a valóság határait, azt kérem a közönségtől, hogy kérdőjelezzék meg ezt a kettős, vagy más néven második valóságot. A második valóság virtuális és fizikai kifejlődésével ezt az új közeget beépítettem a munkáimba, és a 3D-s nyomtatás illetve a holografikus projekciók segítségével egyéni megrendelésre készülő, „tökéletes tárgyakat” hozok létre, amelyek hasonlítanak ugyan a valóságra, de csupán üres másai annak. Szeretem az embereket először bevonni a munkáimba valamiféle könnyed és elbűvölő dologgal, az alkotás szépségével. Amint a szemlélő kezdi alaposabban megvizsgálni a művet, felfedezi annak sötétebb aspektusait is, és arra kérem, hogy gondolkodjon el, és beszéljen a látottakról. Ezek a kettősségek váltakoznak akkor is, ha valaki szemügyre veszi az Alaplapok című alkotásomat, illetve kölcsönhatásba kerül az Elvárásolt kastélybeli öltözőszoba című installációmmal. Munkáim továbbra is a média, a technológia és a kultúra hatására keletkeznek, ezekre reflektálnak. Remélem, hogy művészetemmel megkérdőjelezhetem a jelenlegi állapotokat, és párbeszédet folytathatok az egyes alkotások mentén.”

~ Rachel Hovnanian

Rachel Hovnanian a Texasi Egyetemen, Austinban végezte el a művészeti alapképzést, és azóta számos önálló és csoportos nemzetközi kiállításon vett részt az Egyesült Államokban, Ázsiában, Európában és a Közel-Keleten.

Rachel Hovnanian

White Narcissus, 2015. Linen, acrylic, porcelain, and waxed cotton in artist's frame, 60 in. diameter. Courtesy of the artist, New York, New York

Fehér nárcisz, 2015. Vászón, akril, porcelán és viaszosvászon a művész által készített keretben, 152,4 cm átmérő. A művész tulajdona, New York, New York

Rachel Hovnanian

Body Armor, Black, 2010. Bronze, 76 ½ x 27 x 16 in. Courtesy of the artist, New York, New York

Testpáncél, fekete, 2010. Bronz, 194,3 x 68,6 x 40,6 cm. A művész tulajdona, New York, New York

The German photographer August Sander (1876-1964) is remembered most notably for his monumental documentary project *People of the 20th Century*, a series of more than 600 individual portraits shot between 1910 and the early 1950s, and whose organization into classes and professional groups form a veritable archive of German society in the first half of the twentieth century. While only published in excerpts during Sander's lifetime, the project was finally released in book form by Sander's son, Gunther, in 1980. Prized for its aesthetic quality, philosophical scope, and steadfast pursuit of documentary accuracy, the series is a cornerstone of twentieth century photography, whose influence on contemporary notions of portraiture continues to be felt.

The thirty-six photographs on view were printed by Gunther Sander following his father's criteria and technique. They were selected by Gerd Sander, August's grandson, and depict an equal number of men and women. Grouped along gender lines rather than sociological categories, they provide a transversal look into the original project, and include both well-known and rarely seen images.

An important part of Sherrie Levine's artistic practice since the 1970s has taken the form of photographic works based on other artists' photographs. *After August Sander: 1-18* is another distillation of Sander's original opus into a selection of eighteen pictures of men and women. This act of "looking back" not only holds the potential to reveal latent themes or motifs in Sander's work, it also implicitly and crucially differs from August, Gunther, and Gerd Sander's in that the images have become wholly Levine's. Through this barely perceptible and yet immeasurable difference, this transfer of authorship across genders, continents, and personal histories, the portraits' expressive powers resonate anew.

www.paulacoopergallery.com/exhibitions/533

Sherrie Levine

(1947, Hazleton, Pennsylvania)

A német fotós, August Sander (1876–1964) talán leghíresebb munkája a XX. század emberei című monumentális dokumentumfotó projekt, amely egy több mint 600 önálló portréból álló fotósorozat. Az 1910 és az 1950-es évek eleje között készült, osztályok és foglalkozások szerint csoportosított képek valóságáruen örökítik meg a huszadik század első felének német társadalmát. A Sander élete során csak részben megjelentetett fotóprojektet végül könyv formájában Sander fia, Gunther adta ki 1980-ban. Az esztétikai minőségéért, filozófiai látásmódjáért és a pontos dokumentációra való következetes törekvéseért nagyra tartott sorozat mérföldkő a huszadik századi fotóművészetben, amelynek hatása napjaink portréfelfogásaiban is érződik.

A kiállított harminchat fényképet Gunther Sander apja kritériumait és technikáját követve nyomtatta ki. A képeket, amelyeken ugyanannyi férfi és nő szerepel, Gerd Sander, August unokája válogatta. Az inkább nemek, mintsem szociológiai kategóriák szerint osztályozott képsorozat az eredeti projekt keresztmetszetét adja, és ismert illetve ritkán látható felvételeket egyaránt tartalmaz.

Sherrie Levine művészi gyakorlatának az 1970-es évek óta fontos részét képezik a más művészek fényképein alapuló fotográfiai alkotások. Az August Sander után: 1–18 Sander eredeti opuszának újabb leképezése. Ez egy tizennyolc képből álló válogatás, amely férfiakat és nőket ábrázol. A „visszatekintés” során potenciálisan felfedezhetők Sander munkáinak látni nem kívánt témái és motívumai, ugyanakkor az eredmény implicit módon, mégis lényegesen különbözik August, Gunther és Gerd Sanderétől azáltal, hogy Levine úgy emelte be a képeket a munkáiba, hogy azok teljes egészében a saját alkotásaivá váltak. Az alig érzékelhető és mégis óriási különbség révén a szerzőség nemre, kontinensre és személyes történetre való átruházásával, a portrék kifejező ereje ma is az újdonság erejével hat.

www.paulacoopergallery.com/exhibitions/533

Sherrie Levine

After August Sander: 1-18, 2012. Lambda prints, 10 x 8 in. each of 18. Courtesy of the artist and David Zwirner Gallery, New York, New York
August Sander után: 1-18, 2012. Lambda nyomatok, egyenként 25,4 x 20,3 cm. A művész és a David Zwirner Galéria tulajdona, New York, New York

Daniel Joseph Martinez

(1957, Los Angeles, California)

Los Angeles-based artist Daniel Joseph Martinez incorporates the full range of available media in his practice, having used text, image, sculpture, video, performance, and printed works in various forms and combinations.

Martinez's work explores uncomfortable issues of personal and collective identity, seeking out the shortcomings of conventional wisdom. A strategic provocateur with an acute intelligence and a deft sense of humor, he has used both the museum and the city as spaces for asking difficult questions regarding a variety of societal issues, including violence, personal and collective identity, political authority, and class struggle.

A Los Angelesben élő Daniel Joseph Martinez az elérhető eszközök teljes skáláját felvonultatja művészi gyakorlatában: szövegek, képek, szobrok, videók, performanszok és nyomtatott alkotások különböző formáival és kombinációival dolgozik.

Martinez munkái a személyes és a kollektív identitás kellemetlen témáit boncolgatják, rámutatva a konvencionális bölcsesség hiányosságaira. A rendkívül intelligens és élénk humorú stratégiai provokátor a múzeumokban és a városban is megtalálja a teret arra, hogy nehéz kérdéseket tegyen fel számos olyan társadalmi témáról, mint például az erőszak, a személyes és a kollektív identitás, a politikai hatalom és az osztályharc.

Daniel Joseph Martinez

Present and Future, Edition of 3 (2 AP), 2012

37 x 20 ¼ x 3 in

Courtesy of the artist and Roberts
and Tilton, Culver City, California

Jelen és jövő, 3. kiadás (2 AP), 2012

94 x 51,4 x 7,6 cm

A művész és a Roberts & Tilton
tulajdona, Culver City, Kalifornia

Marilyn Minter has considered representations and ramifications of glamour for the last thirty years. She has been the subject of numerous solo exhibitions at such venues as the San Francisco Museum of Modern Art (California); the Center for Contemporary Art, La Conservera, Centro de Arte Contemporáneo, Ceutí/Murcia (Spain); the Museum of Contemporary Art, Cleveland (Ohio); and the Deichtorhallen in Hamburg (Germany). Minter's work has been exhibited in museums all over the world. In 2006, Marilyn Minter was included in the Whitney Biennial, and, in collaboration with Creative Time, she installed billboards all over Chelsea in New York City.

Marilyn Minter

(1948, Shreveport, Louisiana)

Marilyn Minter az utóbbi harminc évben a csillogás megjelenítésével és hatásaival foglalkozik. Számos önálló kiállítása volt többek között a San Franciscó-i Modern Művészetek Múzeumában (Kalifornia), a Kortárs Művészetek Központjában (La Conservera, Centro de Arte Contemporáneo, Ceutí/Murcia, Spanyolország), a Kortárs Művészeti Múzeumban (Cleveland, Ohio) és a Deichtorhallen műcsarnokban (Hamburg, Németország). Minter munkái világszerte megtalálhatók különböző múzeumokban. 2006-ban Marilyn Minter részt vett a Whitney biennálén, és a Creative Time művészeti csoporttal közösen plakátokat helyezett ki New York Chelsea városrészében.

Marilyn Minter

Liquid Sky, 2010

C print, 86 x 60 in.

Courtesy of the artist and
Salon 94, New York, New York

Folyékony égbolt, 2010

C nyomtatás, 218,4 x 152,4 cm

A művész és a Salon 94 tulajdona,
New York, New York

Robert Rauschenberg

(1925-2008)

"I like seeing people using materials that one's not accustomed to seeing in art. That has a particular value. New materials have fresh associations, physical properties and qualities that have built into them the possibility of forcing you or helping you do something else."

~ Robert Rauschenberg

Robert Rauschenberg ushered in a new era of postwar American art in the wake of abstract expressionism with an unbridled, experimental approach that drew inspiration from conceptual, materialist, and gestural precedents. His innovative use of discarded materials and appropriated images obliterated longstanding distinctions between medium and genre, and abstraction and representation.

In the mid-1980s Rauschenberg became interested in the potential of metal. Replacing canvas with flat sheets of metal mounted directly to the wall, he developed a series using aluminum, brass, copper, and bronze, exploiting the natural hues and reflections of each. He then layered their intrinsic qualities with secondary processes, such as the application of acrylic and enamel paints and silkscreened photographic images, experimentation with chemical reactions, and the manipulation of industrial scrap and refuse.

The imagery and coloration in the metal painting series, *Borealis*, was produced through chemical reactions (which Rauschenberg called "corrosions"), sometimes with the addition of acrylic paint. Tarnishing agents, such as acetic acid and ammonium salts, were brushed or silkscreened onto brass, copper, or bronze surfaces, resulting in a muted range of colors: green, brown, or black, depending on the type of metal support. By painting or drawing with a tarnish-resistant medium before applying the tarnishing agent, Rauschenberg could create variations in color by contrasting the tarnished and untarnished metal.

„Szeretem, ha az emberek olyan anyagokat használnak, amelyek szokatlannak számítanak a művészetben. Különös értéke van ennek. Az új anyagokban olyan friss asszociációk, fizikai tulajdonságok és jellemzők rejlenek, amelyek rákényszeríthetik az embert arra, illetve segíthetik abban, hogy valami mást csináljon, mint addig."

~ Robert Rauschenberg

Robert Rauschenberg az absztrakt expresszionizmusra adott válaszként a háború utáni amerikai művészet új korszakát indította el féktelen és kísérletező szemléletmódjával, amely a konceptualista, a materialista, illetve a gesztusfestészeti irányzatból merített ihletet. A kiselejtezett anyagok és az átvett képek innovatív használatával eltörölte az eszközök és műfajok, illetve az absztrakció és az ábrázolás közötti hagyományos különbségtételt.

Az 1980-as évek közepén Rauschenberg érdeklődni kezdett a fémekben rejlő lehetőségek iránt. A vásznat közvetlenül a falra rögzített sík fémlapokkal cserélte fel, és megmunkált egy sorozat alumínium-, sárgaréz-, vörösréz- és bronzlemezt, kiaknázva azok természetes árnyalatait és tükröződéseit. Ezután a különböző anyagok eredendő tulajdonságait ún. másodlagos eljárások során tovább árnyalta, például akril- vagy zománccfesték, illetve selyemszítanyomatos fotografikus eljárással készített képek felvitelével, kémiai reakciókkal való kísérletezéssel, továbbá ipari selejtekt és hulladékok manipulációjával.

A Borealis című fémfestmény sorozat képvilága és színei kémiai reakciók által (amit Rauschenberg „korrózióknak” nevezett) és néha akrilfesték hozzáadásával jöttek létre. A mattítószereket, mint például az ecetsav és az ammóniumsók, ecsettel vagy selyemszítanyomatos eljárással vitte fel a sárgaréz-, vörösréz- vagy bronzfelületre, ami visszafogott színeket eredményezett, a fém típusától függően a zöld, a barna vagy a fekete árnyalataival. Azáltal, hogy a mattítószert felvitte előtt az adott szerre kémiailag nem reagáló eszközzel illetve anyaggal festett vagy rajzolt a lemezre, Rauschenberg különböző színvariációkat tudott létrehozni a mattított és a nem mattított fém kontrasztja révén.

Robert Rauschenberg

Proposal (Borealis), 1990
Tarnishes on bronze, 48 ¾ x 36 ¾ in.
Courtesy of the Robert Rauschenberg
Foundation, New York, New York

Ajánlat (Borealis), 1990
Mattított bronz, 123,8 x 93,3 cm
A Robert Rauschenberg Alapítvány
tulajdona, New York, New York

See also page 28/ Lásd még: 28. oldal

Born in Omaha, Nebraska, Ed Ruscha grew up in Oklahoma, before moving to Los Angeles in 1956. His ambition was to become a commercial artist, and, over the next four years, he studied at the Chouinard Art Institute (now CalArts). He set out taking courses in photography and graphic design and did freelance work as well – first as a sign painter and later as a typesetter and pressman for an art book publisher. While there, he eventually became drawn to the fine arts.

Bison Study #3 is part of a series of large, dark silhouette paintings in black-and-white, for which Ruscha employed an airbrush to create blurred images – a bison, a wagon train, a four-masted galleon – that evoke a lost, mythical era.

Edward Ruscha

(1937, Omaha, Nebraska)

A nebraskai Omahában született Ed Ruscha Oklahomában nőtt fel, majd 1956-ban Los Angelesbe költözött. Reklámművész szeretett volna lenni, és a következő négy évben a Chouinard Művészeti Intézetben tanult (ma CalArts). Részt vett fotográfusi és grafikus tervezői képzéseken is, és szabadúszó munkákat vállalt – először címfestőként, majd betűszedőként és nyomdászként egy művészeti könyvkiadó vállalatnál. Mialatt ott dolgozott, egyre inkább vonzódni kezdett a képzőművészethez.

A Bölénytanulmány #3 egy hatalmas, sötét szilvetteket ábrázoló, fekete-fehér festményekből álló sorozat része, amelynél Ruscha festékszóró pisztollyal hozta létre az elmosódott képeket – bölényt, tehervagont, négyárbocos vitorlást –, egy elveszett, mitikus korszakot megidézve.

Edward Ruscha

Bison Study #3, 1989. Acrylic on paper, 26 ½ x 40 ⅞ in. Courtesy of the artist and Gagosian Gallery, Beverly Hills, California
Bőlénytanulmány #3, 1989. *Akril, papíron, 67,3 x 101,9 cm. A művész és a Gagosian Galéria tulajdona, Beverly Hills, Kalifornia*

Cindy Sherman's history portraits (1988-1990) are a series of portraits in which the artist again poses in front of the camera. Instead of exploring the pop-culture tropes of films, television, and magazines, Sherman investigates the stereotypes of art historical periods and styles, including Renaissance, baroque, rococo, Neoclassical. By alluding to the portraiture of revered painters such as Raphael and Caravaggio, Sherman inhabits the role of both artist and model by using props, prostheses, and costumes, making her appear both theatrical and artificial. Always her own subject, Sherman poses as various members of nobility, clergymen, Madonna with child, and milkmaid. Frequently humorous and occasionally grotesque, Sherman's portraits challenge the vast and heralded tradition of western portraiture.

Cindy Sherman was born in New Jersey in 1954. She earned her Bachelor of Arts degree from State University of New York, Buffalo. In 2012 the Museum of Modern Art (MoMA) in New York City held a retrospective of her work. Sherman lives and works in New York City.

Cindy Sherman

(1954, Glen Ridge, New Jersey)

Cindy Sherman történelmi arcképei (1988-1990) portrészorozatot alkotnak, amelyben a művész a kamera előtt pózol. A filmek, televíziós műsorok és magazinok popkultúrájának képei helyett Sherman bizonyos művészettörténelmi korszakok és stílusok sztereotípiáit vizsgálja, mint például a reneszánsz, a barokk, a rokokó és a neoklasszicizmus. Sherman olyan nagyra becsült festők portréira utal, mint Raffaello és Caravaggio, és közben a művész és a modell szerepét is magára ölti. Kellékeket, protéziseket és jelmezeket használ, melyeknek köszönhetően egyszerre teátrális és mesterséges. Sherman mindig saját maga a kép alanya, ahogy nemesként, egyházi személyként, a gyermekét karjában tartó Madonnaként illetve fejlőányként pózol. Sherman portréi, amelyek gyakran humorosak és néha groteszkek, megkérdőjelezik a nyugati portréfestészet nagy, hősi tradícióját.

Cindy Sherman 1954-ben született New Jersey-ben. Alapfokú művészeti diplomáját a New York-i Állami Egyetemen (Buffalo) szerezte. 2012-ben a Modern Művészeti Múzeum (MoMA) New Yorkban retrospektív kiállítást rendezett munkáiból. Sherman New Yorkban él és dolgozik.

Cindy Sherman

Untitled, 1988

Chromogenic color print, 42 x 28 in.
Collection of Metro Pictures, New York, New York

Cím nélkül, 1988

Kromogén színes nyomat, 106,7 x 71,1 cm
Metro Pictures gyűjtemény, New York, New York

Laurie Simmons began photographing at the age of six when her father bought her a Brownie camera. She received a Bachelor of Fine Arts degree from the Tyler School of Art at Temple University (Philadelphia, Pennsylvania) and later moved to the SoHo neighborhood of New York City. Her early photographs were portraits of friends, but after working as a freelance photographer for a dollhouse miniature company, she began photographing dolls from the 1950s. Simmons photographed these dolls with dramatic lighting, and, as a result, they resemble images of people.

In her 1984 *Tourism* series, Simmons used Japanese dolls called “Teenettes,” staging them as groups of tourists visiting the world’s most famous places, including the Eiffel Tower, the Pyramids, the Parthenon, and the Taj Mahal. This series explored how photographic and media portrayals of such places belie the genuine experience of visiting an iconic landmark.

Laurie Simmons

(1949, Long Island, New York)

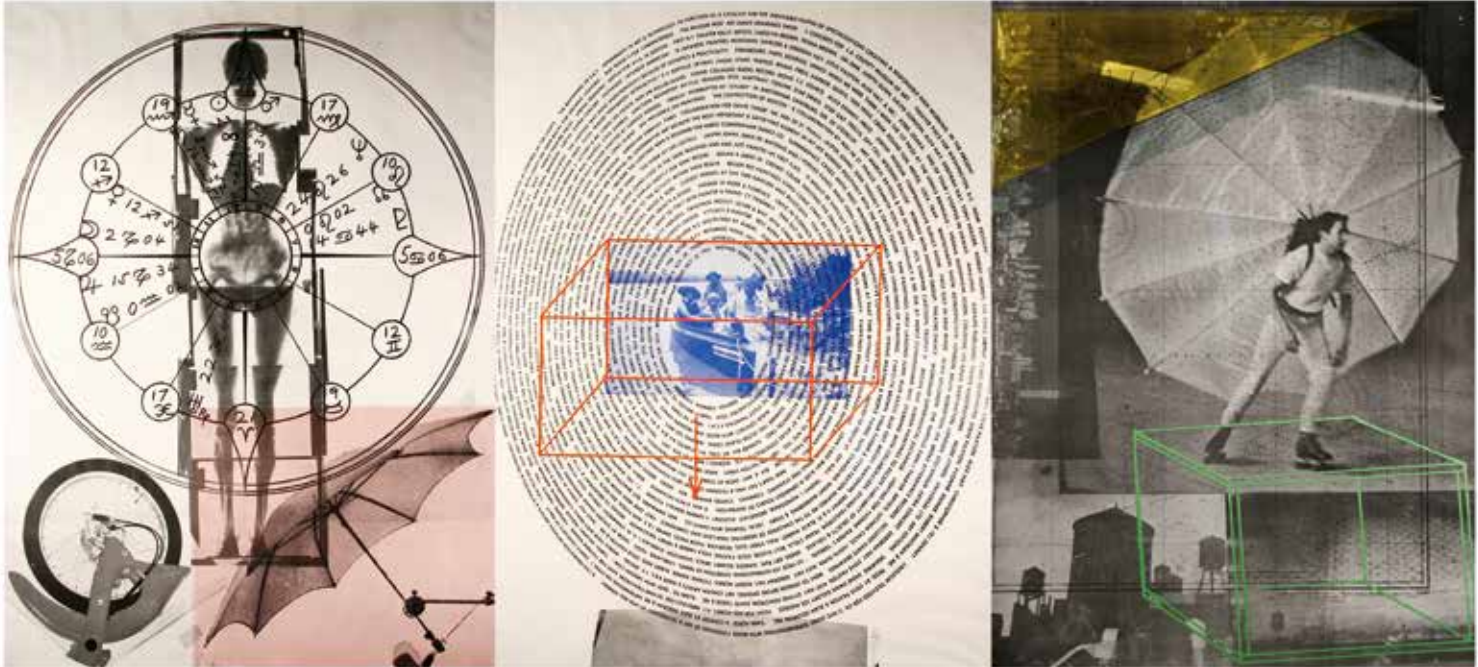
Laurie Simmons hatévesen kezdett fényképezni, amikor az édesapja vett neki egy Brownie fényképezőgépet. Alapfokú művészeti diplomáját a Tyler Művészeti Iskolában, a Temple Egyetemen (Philadelphia, Pennsylvania) szerezte, később New York SoHo városrészébe költözött. Korai fényképei barátokról készült portrék voltak, de miután szabadúszó fotós lett egy miniatűr babaházakat gyártó vállalatnál, az 1950-es években készült babákat kezdett fényképezni. Simmons a babákat drámai megvilágításban fényképezte le, így azok emberekre hasonlítanak.

Az 1984-ben készült Turizmus sorozatában Simmons japán babákat, úgynevezett Teenetteket használt, amelyeket úgy állított be, mintha a világ leghíresebb helyeit felkereső turistacsoportok lennének az Eiffel-toronymnál, a piramisoknál, a Parthenonnál és a Taj Mahalnál. E sorozat készítésekor azt vizsgálta, hogy a hasonló helyek fotográfiai és médiabeli megjelenítése hogyan hamisítja meg az ikonikus nevezetességek felkeresésének valódi élményét.

Laurie Simmons

Tourism: Stardust Las Vegas/ Second View, 1984. Cibachrome print, 40 x 60 in. Courtesy of the artist and Salon 94, New York, New York
Turizmus: Stardust Las Vegas/ Második nézet, 1984. Cibakróm nyomat, 101,6 x 152,4 cm. A művész és a Salon 94 tulajdona, New York, New York

Robert Rauschenberg

Visual Autobiography, 1968

Offset lithograph, 68 x 50 ½ x 2 in. each of 3 panels

Courtesy of the Foundation for Art and Preservation in Embassies; Gift of Marian B. Javits

Vizuális önéletrajz, 1968

Fotolitográfia, 172.7 x 128.3 cm mindhárom panel

A "Foundation for Art and Preservation in Embassies" tulajdona; Marian B. Javits ajándéka

Acknowledgments / Köszönetnyilvánítás

Washington, D.C.

Claire D'Alba, Curator / *kurátor*
Jonathan Arbolino, Registrar / *kiállításszervező*
Marcia Mayo, Senior Editor / *főszerkesztő*
Sally Mansfield, Editor / *szerkesztő*
Tabitha Brackens, Publications Project Coordinator / *kiadványokért felelős projektkoordinátor*
Braden Malnic, Editorial Assistant / *szerkesztőségi asszisztens*
Amanda Brooks, Imaging Manager and Photographer / *vezető képszerkesztő és fotográfus*

Budapest

For assistance in receiving, moving, and installing the art / A művek átvétele, mozgatása és elhelyezése:

Dániel Verő, General Services Office Staff / *az Általános Szolgáltató Iroda munkatársa*
Kakas Zoltán, Facilities Maintenance Office Staff / *az Általános Szolgáltató Iroda, Karbantartási Iroda munkatársa*
Márton Benkő, Chief of Mission Residence Manager / *Nagyköveti rezidencia vezető*
Interdean/SantaFe Budapest (Moving Company) / *költöztető vállalat*

For photography assistance / A fotók elkészítésében segédkezett:

Attila Németh, Public Affairs Section Staff / *a Sajtó- és Kulturális Osztály munkatársa*

For Translation / Magyar fordítás:

Afford Kft.

For Editing / Szerkesztés:

László Vizsy, Public Affairs Section Staff / *a Sajtó- és Kulturális Osztály munkatársa*
Anna Katona, Public Affairs Section Staff / *a Sajtó- és Kulturális Osztály munkatársa*
Ildikó Bíró, Public Affairs Section staff / *a Sajtó- és Kulturális Osztály munkatársa*

Vienna

Nathalie Mayer, Graphic Designer / *grafikus*

Published by Art in Embassies • U.S. Department of State, Washington, D.C. • October 2015

<http://www.art.state.gov>